

V bakalářské práci jsem se zabývala porovnáním již zmíněných děl dvou současných španělských autorů, Javiera Mariase a Juana Josého Milláse.

V první řadě jsem se pokusila o krátký nástin španělské novely 20. století, vybrala jsem několik význačných autorů, kteří podle mého soudu nejvíce ovlivnili současnou španělskou prózu.

Následoval stručný přehled autorů/současníků, kteří spadají do příslušné generace Javiera Mariase a J. J. Milláse.

Věnovala jsem rovněž několik kapitol teoretickému vysvětlení pojmů *Postmodernismus* a *Imoralismus*, které jsou zásadní pro analýzu obou děl.

Obě analyzovaná díla jsem se pokusila porovnat, přičemž jsem se zaměřila na již zmíněnou, imorálnost, postavy a jazyk.

Došla jsem k závěru, že díla mají řadu styčných bodů, především podobnost postav. Vždy se jedná o muže ve středních letech, který je dobře finančně i společensky situován, avšak není se svým životem spokojen. I přes respekt ostatních postav, se cítí prázdný a jeho existence nemá smysl. Ze svého všedního života se snaží vymanit pomocí imorálního chování, jež mu umožňuje nacházet nové milenky a zpestřit mu tak život. Hlavní hrdinové nedělají nic pro změnu, nebojují proti společnosti, vlastně se nepokoušejí o nic, co by je stálo úsilí. Ať už hovoříme o Juliovi, *El desorden de tu nombre*, nebo o bezejmém "Španělovi", *Todas las almas*, oba dva jsou typickými antihrdiny, kterým je všechno jedno, kteří nemají společenské ani morální hodnoty a na čtenáře nepřenášejí žádné ponaučení.

Pravda je, že konec *Todas las almas*, v porovnání s druhým příběhem, lze interpretovat jako možný start do nového života, je zde vidět pokus se sblížit s "novým" synem, ke kterému protagonista hledá vztah nebo nad tím alespoň uvažuje.

Kdežto *El desorden de tu nombre* nám na druhou stranu ukazuje nemorální chování obou hrdinů, kteří i přes úkladné zabití manžela, opouštějí scénu nepotrestáni. Ba naopak, čtenář tuší, že jejich společensky nekorektním počinání bude i nadále pokračovat.

Dovoluji si tvrdit, že tato témata musí být spjata s něčím, co zažili oba dva autoři. Jelikož zmíněné knihy vyšly na konci osmdesátých let, dva roky po sobě.

Myslím si, že ona prázdnota, která prostupuje díly je ovlivněna možným rozčarováním ze změny režimu, který nastal ve Španělsku po roce 1975. Demokratický režim byl zprvu pln nadějí, ale koncem let osmdesátých a devadesátých, s přičiněním politické situace, začali být španělští intelektuálové rozčarováni, což vedlo k přenesení tohoto tématu do jejich tvorby.

Oba autoři se uchýlili k tématu s tím spojenému, již nebylo proti čemu bojovat, a tudíž se jen čekalo na to, jak se situace ve státě vyvine.

Možná proto jsou novely plné všedních záležitostí, jejichž protagonisté nemají potřebu revolty vůči nikomu a ničemu.

Při zpracování této práce jsem si uvědomila, že by bylo velice zajímavé zjistit, jakým způsobem se oba autoři, možná i jiní z téže generace, vyvíjejí od doby, kdy vyšly *Todas las almas* a *El desorden de tu nombre*. Javier Marías publikoval svůj poslední román *Los enamoramientos* v roce 2011 a Juan José Millás *Lo que sé de los hombrecillos* v roce 2010, je vidět, že se jedná o skutečně současné autory, na jejichž tvorbě se posledních třiaadvacet let muselo určitým způsobem bezpochyby promítnout.